

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3765/04
25.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca T. P., protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu br. 401-00-1404/04-765 od 24.07.2004. godine, u predmetu utvrđivanja visine potraživanja, u nejavnoj sednici veća održanoj 25.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu br. 401-00-1404/04-765 od 24.07.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužiocu je utvrđeno potraživanje, kao osnovano u ukupnom iznosu od 3.181,55 EUR-a, sa konstatacijom da će radi izmirenja obaveza po osnovu utvrđenog potraživanja, tužiocu Republika Srbija izdati obveznice sa rokom dospeća prema dinamici i u iznosima označenim u stavu 2. dispozitiva ovog rešenja.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povrede pravila postupka, nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava ukazujući da je tuženi organ pogrešno utvrdio visinu njegovog potraživanja, s obzirom da je, prema ugovoru o namenskom deviznom depozitu za privredni razvoj SR Srbije koji je 31.08.1989. godine zaključio sa Niškom bankom - Osnovnom bankom Niš, položio 16.000,00 DEM, i da je ugovor priložio uz prijavu potraživanja. Takođe navodi da je već oštećen radnjama odgovornog lica banke koje nije evidentiralo sve uplate u kartici tužioca, zbog čega se protiv odgovornog lica vodi krivični postupak zbog krivičnog dela zloupotrebe službenog položaja iz člana 242. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS, u sticaju sa krivičnim delom falsifikovanja službene isprave iz člana 248. stav 1. i 2. KZ RS, a da u osporenom rešenju o ovim činjenicama nisu dati razlozi, odnosno da tuženi organ nije obrazložio zbog čega je tužiocu utvrđena visina potraživanja u iznosu od 1/3 od visine potraživanja koje proističe iz ugovora. Predlaže da Vrhovni sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je, na osnovu dokumentacije koju je podneo tužilac uz prijavu potraživanja i dokumentacije banke koja je u ime Republike Srbije obavljala administrativne poslove u vezi sa zajmom za privredni razvoj, izvršio usaglašavanje podataka i utvrdio da tužilac ima pravo na osnovu uplate deviznih sredstava zajma za privredni razvoj u SRS na iznos potraživanja u visini utvrđenoj u dispozitivu ovog rešenja, a u skladu sa Zakonom o regulisanju obaveza Republike Srbije po osnovu zajma za privredni razvoj ("Sl. glasnik RS" br. 43/04), kojim su uređeni način i uslovi izmirenja obaveza Republike Srbije nastalih prikupljanjem deviznih sredstava putem namenske devizne štednje i izdavanjem obveznica koje glase na strana sredstva plaćanja po osnovu zajma raspisanog u skladu sa Zakonom o zajmu za privredni razvoj u SRS ("Sl. glasnik SRS" br. 25/89... 32/90 i "Sl. glasnik RS" br. 5/91), kao i obezbeđenje sredstava za ove namene. U iznos potraživanja u visini utvrđenoj kao u dispozitivu, uključena je i ugovorena kamatna stopa na prikupljena devizna sredstva, zaključno sa 30.junom 1999. godine, kao i kamatna stopa od 2% na godišnjem nivou od 01. jula 1999. godine do dana dospeća obveznica.

Osnovano tužilac tužbom ukazuje na nezakonitost rešenja tuženog organa, s obzirom da je tuženi organ prilikom donošenja osporenog rešenja povredio pravila postupka iz člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97), kojim je propisano da obrazloženje rešenja mora da sadrži utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahteva stranaka, pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži sve one podatke iz kojih bi se moglo zaključiti da je činjenično stanje pravilno utvrđeno, nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama i okolnostima koje su od značaja za pravilno rešavanje ove upravne stvari, niti se tuženi organ pozvao na propis po kojem je utvrđivao visinu kamatne stope, a iz osporenog rešenja se ne može utvrditi kako je kamata obračunata, za koji period i na

koje iznose. Naime, u obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ nije obrazložio zbog čega je tužiocu utvrdio visinu potraživanja u iznosu od 3.181,55 EUR-a, u koji iznos ulazi i obračunata ugovorena kamatna stopa i kamatna stopa od 2% na godišnjem nivou od 01.jula 1999. godine, niti takav zaključak proizlazi iz izveštaja sačinjenog 22.03.2000. godine od strane izvršnog direktora filijale ... banke, kao ni iz obračuna zajma i kamate vlasnika uloga P. T. koji je sastavni deo ovog izveštaja.

U ponovnom postupku tuženi organ je u obavezi da otkloni navedene bitne povrede pravila postupka i donese novo i na zakonu zasnovano rešenje, a u skladu sa primedbama iznetim u ovoj presudi.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, na osnovu odredbe čl. 41.stav 2. u vezi sa čl. 38.stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, kako bi se u ponovnom postupku donelo pravilno i na zakonu zasnovano rešenje, s tim što je tuženi organ vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda u pogledu postupka iz ove presude u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 25.maja 2005. godine, U.broj 3765/04

Predsednik veća-sudija,

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar,

Milanka Alkalaj, s.r.

Za tačnost otpravka

JK